

[Nathalie Lind

Begrundelse

Såfremt der stilles krav om, at oplysninger om diagnosen skal sendes til sygesikringen, er der risiko for, at disse oplysninger, der bør være absolut fortrolige, kan komme personer, der ikke er omfattet af tavshedspligt, i hænde og i givet fald anvendes til skade for patienten. Tilliden til lægernes tavshedspligt vil derved kunne undergraves, og ministeren bedes derfor foranledige, at spørgsmålet om en ændring af sygesikringens nuværende praksis tages op til overvejelse.

Besvarelse (3/9 81):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Indenrigsministeriet har forelagt det stillede spørgsmål for sundhedsstyrelsen, der finder, at bestemmelserne om lægers tavshedspligt i lægelovens § 9, jfr. straffelovens § 264 b, ikke er til hinder for, at der – efter en vurdering i det enkelte tilfælde – meddeles sygesikringen oplysninger om diagnose for en patients sygdom i forbindelse med refusion af honorar for den lægelige behandling.

Sundhedsstyrelsen lægger herved vægt på, at den personkreds, som indvies i disse oplysninger, selv er belagt med tavshedspligt i medfør af straffeloven, samt at lægen, sådan som regningsblanketten er udformet, kan graduere oplysningerne således, at man ikke går videre end fornødent. Det skal i den forbindelse anføres, at oplysninger om foretagne behandlinger alene registreres som en dokumentation for lægens honorarkrav. I øjeblikket er det ikke teknisk muligt at udtrække oplysninger om, hvilke ydelser og behandlinger den enkelte patient har modtaget.

Sundhedsstyrelsen oplyser, at styrelsen er bekendt med, at registertilsynet over for Foreningen af Speciallæger har gjort opmærksom på den særlige risiko for misbrug, som ligger i, at diagnosen er angivet sammen med den sikredes navn, adresse og personnummer. Registertilsynet har i den anledning anmodet Foreningen af Speciallæger om sammen med sygesikringens forhandlingsudvalg at overveje muligheden for, at diagnosen fjernes fra den omhandlede blanket snarest muligt, efter at diagnosen har været benyttet til den fornødne øjeblikkelige kontrol af ydelsesnumre.

Indenrigsministeriet kan tilslutte sig sundhedsstyrelsens opfattelse, hvorefter den nuværende praksis ikke er i strid med bestemmelserne om lægers tavshedspligt.

Spm. nr. 1463

Til *justitsministeren (27/8 81)* af:

Nathalie Lind (V):

»Er det i overensstemmelse med kravene i registerlovgivningen, at en læge ved henvisning af en patient til speciallæge foruden oplysning om patientens navn, adresse, personnummer skal give oplysning om diagnosen for patientens sygdom?«

Begrundelse

Ifølge Berlingske Tidende den 27. august 1981 har registertilsynet bedt sygesikringen overveje en ændring i de krav, der i dag stilles til lægers henvisning til speciallæger, bl. a. således, at risikoen for misbrug undgås. Der henvises i øvrigt til det i dag samtidigt stillede spørgsmål til indenrigsministeren (spm. nr. 1462).

Besvarelse (10/9 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Som det fremgår af begrundelsen for det stillede spørgsmål, har spørgsmålet været forelagt registertilsynet, der om sagen har oplyst følgende:

»Henvisningsdiagnosen (om den sikrede patient) angives af den henvisende alment praktiserende læge på henvisningsblanketten til en speciallæge, og blanketten anvendes herefter af speciallægen i forbindelse med ydelseshonorarafregningen til den offentlige sygesikring. For gruppe 1-sikrede gælder, at der kun kan ydes speciallægehjælp under sygesikringsordningen, såfremt den sikrede er henvist af en praktiserende læge.

Det er oplyst af sygesikringens forhandlingsudvalgs sekretariat, at der fra den del af blanketten, der af speciallægen (yder) tilsendes sygesikringen, registreres følgende oplysninger i det fælleskommunale sygesikringssystem: ydernummer, specialenummer, sikredes personnummer, kode såfremt den sikrede er et barn, amtskommunenummer, eventuelt et statistikkodefelt efter aftale mellem forhandlingsparterne, ydelsesnummer på de afgivne